

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o prośbach Tobiasiewiczów i Kamińskiego.

Wysoki Sejmie!

W roku 1893 wniesione zostały do Wysokiego Sejmu petycje Edwarda i Anny Tobiasiewiczów i Jana Kamińskiego o udzielenie im zaopatrzenia.

Prośby te nie zostały przez Wysoki Sejm załatwione, a Wydział krajowy stosując się do wniosku komisji budżetowej zarządził badanie, o ile te petycje na uwzględnienie zasługują, a wynik dochodzenia przedkłada do decyzji Wysokiego Sejmu.

1. Edward Tobiasiewicz przyjęty do służby zakładu Kulparkowskiego jako parobek dnia 1. czerwca 1877 pozostawał w zakładzie do dnia 20. kwietnia 1892; przedtem służył w szpitalu powszechnym we Lwowie lat 4, przeto razem pozostawał w służbie krajowej lat 19.

Przez cały ten czas odznaczał się wiernością, pilnością, był trzeźwy i moralny i jak dobry i wzorowy sługa wykonywał wszelkie swoje czynności gorliwie i ze świadomością rzeczy.

Sterany wiekiem i uciążliwą pracą podczas rozmaitych zmian atmosferycznych w zimie i w lecie fizycznie tak podupadł, że dnia 30. kwietnia 1892 jako niezdolny do pracy musiał za służbę podziękować. — Ostatnia jego płaca wynosiła 10 zł. miesięcznie.

2. Anna Tobiasiewiczowa była dzienną zarobnicą w pralni, pobierała 3 zł. 60 ct. a. w. tygodniowo nie była stale w służbie zakładu więc podanie jej na uwzględnienie nie zasługuje.

3. Jan Kamiński wstąpił do służby w zakładzie Kulparkowskim jako dozorca przy chorych dnia 25. marca 1882 i pełnił swe obowiązki do dnia 19. marca 1889 t. j. przez 6 lat.

Kamiński chociaż nie odznaczał się zbyt wielką inteligencją, używany był do postugi przy chorych klasowych, obowiązki swoje wypełniał gorliwie i umiał sobie zjednać przychylność chorych.

Czy wrzód na nodze spowodowany kopnięciem przez chorego, jak to petent w prośbie swej podaje, oraz czy był powodem amputacji nogi, tego obecnie nawet lekarz nie zdołałby orzec.

Przedkładając niniejsze sprawozdanie Wysokiemu Sejmowi :

Wydział krajowy popiera podania Edwarda Tobiasiewicza i Jana Kamińskiego i wnosi na udzielenie pierwszemu dożywotniej zapomogi miesięcznie 5 zł., drugiemu zaś takiej samej zapomogi miesięcznie 3 zł.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielk. Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 16. września 1893.

Marszałek krajowy :

Eustachy ks. Sanguszko w. r.

Sprawozdawca :

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.

